Sejltur til Ranzausminde-træf 2022

Af Henning Rasmussen

Når man bor i Nyborg, er det oplagt at komme sejlende til Rantzausminde-træf. Men da dagen oprandt, var der en halv dårlig vejrudsigt. Hvad gør man så? Tja... hvis man er lykkeridder tænkte jeg, at vejrprofeterne måske tager en lille smule fejl.

Så jeg lagde ud i Storebælt med svag medvind. Straks efter lagde vinden sig, drejede rundt, og kom igen fra andre verdenshjørner. Vinden kom og gik flere gange. Da den endelig blev stabil, var den stik i mod. Senere tiltog vinden, så det blev lidt for meget. Og lidt for meget vind, er der hvor der kommer små hvide toppe på bølgerne. Og når bølgerne er i mod "banker man bølger" så farten forsvinder, øv. Det stod på i timevis. Hold ud "Swiebertje", vi skal bare i læ af Tåsinge, så kan vi finde et sted at overnatte.

Men da jeg kom ind i mellem Tåsinge og Thurø, var vandet fladt, og der var den herligste sidevind, som fik båden bruse af sted. Det var en ren fornøjelse. Og på den måde, er det nærmest umuligt at stoppe. Hurra! nu er lykken vendt. (lykkeridder)...Men straffen kom henne i de snævre hårnålesving ved Svendborg. Der blev der pivende modstrøm. Det var sådan, at bøjerne stod helt sidelæns. Føj for den lede, så kan man krydse mod vind og strøm, og komme tilbage til den samme grønne bøje tre gange, føj. Det er også vanskeligt at komme til at spise, og det der med en lille tissetår. Så snart man slipper skøde/ror, drøner båden baglæns.

Nå men det gik, selv om det var langsommeligt. Dog kun hen til højbroen ved den hvide kirke. Her var det umuligt at få så meget fremdrift, at jeg kunne komme forbi bropillerne og kampestenene, der er lagt i forlængelse. Jeg prøvede ved Tåsinge siden, prøvede i sejlrenden og prøvede inde under Fyn. Men det var umuligt. Til gengæld var der et lille stykke med sandstrand foran en villa. Her løb jeg op på stranden, for at tænke lidt over sagerne, og sende en SMS hjem.

To sekunder efter at jeg havde sat mig på en badebro, kom der en meget sur mand, med en meget stor kæp i hånden. Han forlangte at få svar på alt mulig. Men på det tidspunkt havde jeg ikke overskud til at være høflig eller morsom.. Desuden havde manden en meget dårlig hørelse, så det blev en underlig samtale..... han er vist ikke klar over, at det er fuldt lovligt, at gå i land på de danske kyster. (Naturbeskyttelsesloven paragraf 22 stykke 1)

Det endte med, at jeg bandt en snor i Swiebertje, plaskede ud i vandet, og trak båden forbi broen. Derfra gik det noget bedre, men nu var jeg både våd og forkommen. Det gik fremad med lange seje kryds, mens at det mørknede. Da Ærø færgen kom, forsøgte jeg at få lidt slipstrøm, men hækbølgen var enorm, så det måtte

opgives.

Da jeg nåede frem til campingpladsen, var der gået 15 timer, og det var blevet helt mørkt. På afstand kunne jeg se det store fælles telt, og se at der stadig brændte små lys....Straks efter at jeg var hoppet i vandet, for at finde en pæl, kom hjælpen ilende.

Så blev der kaldt ud i mørket..."hvem er det, er det en vi kender"... "piv, piv, Henning fra Nyborg"..."kom her frem, her er en ledig pæl Nu skal Thomas hjælpe dig op med bagagen. Vil du ha lidt suppe, kunne du tænke dig en mad med medisterpølse, hvad med bakskuld eller hjemmelavet kartoffelsalat? Der står en øl til dig ved det første bord."

I guder, det var jo alt det jeg drømte om ude på vandet. Stor tak til alle...

Som bekendt sejler vi som vinden blæser. Hjemturen nogle dage senere varede 4-5 timer.

W-hilsen "Swiebertje" 10445